kitar motsvarar säkerligen fsv. *Gøtar*, fno. *Gautarr*, se Lundgren, *Personnamn*. Jfr namnet 'Östen' **estin** L. 326, **istin** L. 221, **istain** L. 467, 457, Sigröd **-hriþ** Ög. 51 och Götulv **kitulfʀ** B. 890, Ög. 92 Väderstad. Måhända har ock i **kitar i** varit stunget. Prof. Läffler anser emellertid, att ö-ljud icke behöver antagas i anförda namn, då **estin, istin, istain** kunna motsvara fno. *Eistein*, fsv. *Esten*, **kitar, kitulfʀ** tolkas som **Getar*, **Getulfʀ*, jfr isl. *Ǫrnulfr*, *Bjǫrnulfr*, *Hundulfr*, och **hriþ** uppstå av *Sigfriðr*.

Ristningen **þeiʀ** utgör en överensstämmelse med Ög. 2 Orlunda; troligen har därför ock denna runsten varit en kalkhäll.

Översättning: Götar och hans bröder — — Gud hjälpe hans själ!

42. Örevad, Älvestads sn, Bobergs hd.

Pl. XV. Fig. 1.

Litteratur: B. 909; L. 1150; W. 97; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland* 2, s. 138; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 22, teckning; C. F. Nordenskjöld, *Reseber.* 1870, s. 58, teckn. pl. X.

Runstenen anträffades av mig liggande på en åkerren sydväst om bäcken och restes på samma plats. På 30 stegs avstånd från runstenen ligger en kulle av 5 stegs sluttning och 38 stegs omkrets samt mittför denna norrut på andra sidan om bäcken åtskilliga smärre kullar invid en sandgrop.

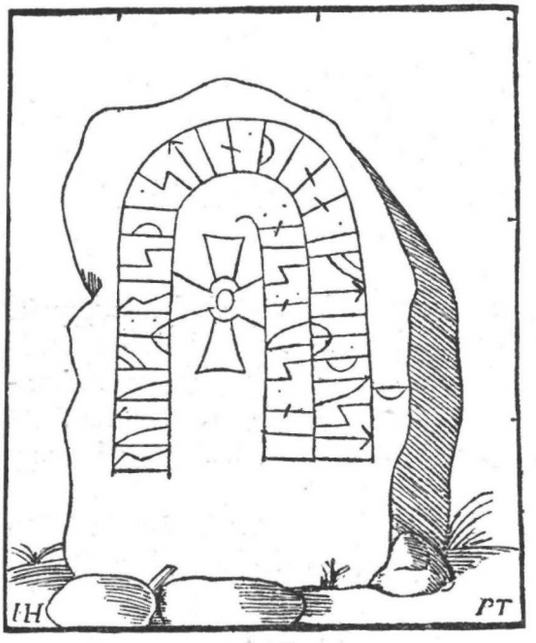

B. 909.

Ämnet är granit. Längden uppgives av Nordenskjöld vara 5,3 f. (1,57 m), bredden vid foten 3,3 f. (98 cm) och vid den något kullriga toppen 2,5 f. (74 cm); slingans bredd 5 tum (15 cm).

Ristningen är synnnerligen tydlig. Inskriften är följande:

a) Huvudslingan: **rulufʀ : resþi : stin : þana : eftiʀ : þu[r]st**

b) I en med en ormstjärt, vars knorr otydligt synes på avbildningen, slutande slinga innanför huvudslingan nedifrån uppåt: **in : sun : sin :**

Uti **þu[r]stin** är **r** avglömt av ristaren, som sedan ovan raden mellan **u** och **s** tillsatt ett **þ** med kännestrecken från stavens ändar, vilken figur säkert skall föreställa övre hälften av det uteglömda **r**.

Namnet **rulufʀ** kan blott vara Rolf med en hjälpvokal utvecklad uti konsonantgruppen i namnets slut.

Översättning: Rolf reste denna sten efter Torsten, sin son.